

TROVOS NOUS.

De lo que tenim tractat
pareix que estás descontenta:
si ta mare te la culpa,
que póse la neu groseta.

Yo, ya veus, motiu no he
pera estar tan resentida: (dat
ta mare es qui hua enredrat,
que está com arrepentida
de lo que tenim tractat,

També se me representa,
que reina en tú algun disgust,
que ans estabes mes contenta:
y sent cósa del teu gust,
pareix que estás descontenta.

El teu parar á mí em cul-
que grave estás y severa: (pa,
no tinc que donar disculpa,
sent el mateis que abans era,
si ta mare te la culpa.

en cap som: una, sempre
un atre encontrar podrás (ta,
de condisió mes blaneta,
y á ta mare li dirás,
que póse la neu groseta.

2

Qui parla mal de les dónes,
sempre á alguna estima bé:
com parla de apasionat,
es embecha tot cuant té.

Tú nunca parers abones
en cuestions que al cas no fan;
habentne males y bónes,
que es un goleta, dirán,
qui parla mal de les dónes.

El que arisc veus se manté,
y tractant y contractant
de ninguna parla bé,
y á totes va despresiant,

siempre á alguna estima bé.

En cara que hacha alcansat
rahó, si algú se propasa,
en costes ix condenat,
perque el mal en lo be enlla-

om parla de apasionat. (za,
la lengua el sabi conté:
porant no sab contindre:
it el que á sér ve;
tot hu no ó pót obtindre,
es embecha tot cuant te.

3

Com les del horta has de a-
Pépa, si eres llauradora: (nar,
no vullgues donar que riure,
per vestir com á señora.

La trincha es móda ara al-
(sar,
trabanse així al caminar:
si vóls no ser sinahuetes,
com les del horta has de anar.

Un tall ben fet enamora,
mantellina redoneta,
guardapéus color de aurora:
ves així salandoneta,
Pépa, si eres llauradora.

Dihuen va així el cós mes
(lliure:
mes tú en cosét y cotilla;
de pareixer Deu te liure
frare com elles, chiquilla:
no vullgues donar que riure.

Bóna tal botarga fora,
si poguera averiguarse
duro, y sér treballadora:
y á moltes veig de tú burlarse
per vestir com á señora.

4

En Valensia els pixavins
abans campaben de majos:
ara llauradors y tots
vólen ferse corrutacos.

Ya no sabs si son vehins
de la terra ó forasters:
tots pareixen machaquins,
pues visten com á estranchers
en Valensia els pixavins.

Els Valensians molt rema-
ser á sóles presumien, (jos
tant rebesos y taies:
pues con tachendes se fin-
(chen,
abans campaben de majos.

Tant al tio com nebot
sarabuell llarc acomoda,
que es rompen, si es pega un
(bot:
pero el pantaló han fet moda
ara llauradors y tots.

Els que en ses chispes y
(tacos
ser mes hómens anspensaben,
ya san fet hominicosos,
y el vestir deixen que usaben,
vólen ferse currutacos.

Rusafa: Imprenta de Piles.

B enaire, 58 - eiiu fa